

Reflexe Audiocafé

Předmět Audiocafé Jana Hanáka je příjemným osvěžením na poli přednášek a seminářů vyučujících na Fakultě sociálních studií. Uvolněnost celého projektu doplňuje vhodně zvolený prostor divadla Husy na provázku, který vám naladí příjemnou atmosféru. Samotný čas setkání podtrhuje vše zmíněné. Od předmětu, který se vypsal na osmou hodinu večerní neočekáváte „biflovačku textů“, nýbrž poslech zajímavých dokumentů a debatu s jejich autory nad útrapami a strastmi audio dokumentarismu.

V této reflexi bych rád reflektoval šestý poslech a debatu, která probíhala 25. dubna. Dokument s názvem „Co dělá s našimi životy porno?“ od dokumentaristky Gabriely Jakoubkové je jedním z nejkontroverznějších dokumentů, které jsme mohli v Audiocafé slyšet. Příběhy několika autorčiných známých a jednoho muže závislého na pornu jsou skloubeny do půl hodiny zajímavého poslechu.

Za vypíchnutí patří v tomto dokumentu několik momentů. Prvním a naprosto zřejmým je projev sociologa, který v dokumentu působil jako odborné zastřešení celé problematiky. Sociologovi bylo dobře rozumět, mluvil jasně a nezadrhával se. Jeho projev byl plynulý a neztrácel nadšení v hlase. Dalším kladným momentem v dokumentu byla otevřenost respondenta, který je závislým na pornofilmech. Zmiňovali to mí kolegové při debatě. Otevřenost a detaily v projevu mladíka dodávali dokumentu takový lidský dotek. Posluchači se mohli na respondenta „podívat“ opravdu zblízka.

Abychom pouze nechválili. V audio dokumentu autorky Gabriely Jakoubkové mi chyběla především větší návaznost. Na moji osobu, jakožto diváka, působil dokument takovým neuceleným a nekontinuálním dojmem. Jako by dílo šlo odnikud nikam. Výpovědní hodnotu samozřejmě dokument měl, nicméně větší provázanost a nápaditost by rozhodně pomohla. Sám věkem patřím do cílové skupiny, kterou chtělo rádio tímto dokumentem zasáhnout, ale autorka mě k poslechu moc nepřesvědčila.